

ה"ט 33675/06 - משה אברמץ'ב, ישראל יעקובוב, אילוב מירזקנדוב, אריאל חיימוב נגד ירון דלביריאן, יעקב דלביריאן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 17-06-33675 אברמץ'ב ואח' נ' דלביריאן ואח'

לפני כבוד השופט אריאל צימרמן

הմבקשים:

1. משה אברמץ'ב
2. ישראל יעקובוב
3. אילוב מירזקנדוב
4. אריאל חיימוב

עו"י ב"כ עו"ד רפאל רפאלוב

נגד

המשיבים:

1. ירון דלביריאן
2. יעקב דלביריאן

החלטה

לביקשת המבקשים לעיין חזר בהחלטתי מיום 15.6.17, בקשה שהגעה לעוני היום:

ראשית, אצין כי ההליך של עיון חזר בהחלטה המביאה לסיומו של ההליך אינו קיים דין-ונית. מבקשים המבקשים להשיג על החלטתי לפני ערכאת הערעור הנכבדה, בידם לעשות כן. די בכך להביא לדוחית הבקשה.

שנית, מעלה מן הצורך, ולהערכותיו של ב"כ המבקשים לעניין התפרשטו של החוק: דבר דבר על אופניו. ברם החוק והפסיקת מוכרים לי היטב. בפרט העובדה שניתנים צוים גם במקרים שאינם בין בני זוג לשעבר דווקא. לא גרסתי כי אין לתת צוים מכוח חוק מניעת הטרדה מאימת כאשר אין מדובר בבני זוג, ואף תחת ידי יצאו לא פעם צוים שכאליה, במקרים המתאיםים. ציינתי את הדברים על מנת לבאר היקן התחלנו, בדברי ההסבר להצעת החוק, תוך שעליינו להזהיר עצמנו שלא להרחק נזוד הרבה יתר על המידה, ולהפוך את חוק מניעת הטרדה מאימת לתחליף מלא לבירור טענות שנכון לבירור בהילכים (בעיקר אזרחים) רגילים. דווקא אותה הלכה נודעה (רע"א 11/2327 פלוני נ' פלוני) שאליהם מפנים המבקשים מדגימה גם את הפגיעה האפשרית הגלומה במושאי צוים מכוחו של חוק מניעת הטרדה מאימת והזהירות שבה נדרש בית המשפט לנקטוט טרם הפעלת עיצומים מכוחו של חוק זה. פגיעה זו מתעצמת בכך שמדובר בהליך נטול סדר דין מובנה בתקנות. אין הлик עיקרי. יש רק בקשה. אגרה אין, ונינתן לבקש הכל ללא עלות. סמכות מקומית אין. הבקשה אמורה להידון בתוקן שבע ימים, דין-ונית שהוא ראשון ואחרון בתיק. הבאת ראיות סדרה אין,

חלק המבנה בהליך. כאשר מדובר ב מקרה המתאים, זהה שהמחוקק שיווה לנגד עינו שמצדיק את ההגנה המהירה על בעל דין החוויה הטרדה של הצד שכנגד הצפיה להישנות, ברור שבתי המשפט יסיעו. כאמור, אין לך כמעט עווילה או הפרת הסכם שלא ניתן להגדירה גם כעוכרת שלווה, וככזו יכולת להיכנס להגדורתה הרחבה עד מאייד של "הטרדה מאימת" שבסעיף 2 לחוק. ועודין, חוק מניעת הטרדה מאימת אינו תחליף כאמור לכל הדינים האזרחיים (והפליליים). כאשר בית המשפט מוצא כי הדבר בהליך הנזהה כתחליף לנקיות הליכים אחרים מקובל, בית המשפט לא יטה לשיעו מכוחו של חוק מניעת הטרדה מאימת, וכך גם כאן.

שלישית, ולגוף הדברים, ועודין לעיל מה הצורך בבקשת המקורית לא היה מבסס הצדקה להידרשות להליך מכוח חוק מניעת הטרדה מאימת דזוקא. אפילו לגוף טענת הטרדה המדובר בתיאורים כללים ונטולי פירוט, הן בעבר והן לעניין חשש ההישנות. אולםשוב, הדבר בבקשת שבאופן מובהק ביקש לקשור עצמה בדזוק רב בהוראותיו של חוק מניעת הטרדה מאימת, שעה שהסכסוך שבין הצדדים נראה כנעים בתחוםים שליבון המחלוקת בהם נעשה בהליכים אחרים, לא מכוח חוק זה. המשחה גלוימה, וזאת כדוגמה בלבד, בהידרשות המבקשים להיסטריה שתחלתה לפני 20 שנה בהשתלטות נתענת של המשיבים על כספי תרומות, ופירוט דוחות ותחשיבות שהוגשו לרשם העמורות (ס' 32-25 לבקשתה). בנסיבות חריגות אלה, לא כדאי למצאי לנהל את ההליך בהתאם להוראות חוק מניעת הטרדה מאימת אפוא.

כל אלה מבאים לדחית התביעה ועל כן החלטתי הקודמת נותרת בעינה.שוב, לモתר לציין שככל טענות המבקשים בכל הליך עתידי שיבחרו לננקוט, שמורות להם.

ניתנה היום, כ"ד סיון תשע"ז, 18 יוני 2017, בהעדר הצדדים.